

## **Idźcie i głoscie światu Ewangelię**

### **List pasterski Biskupa Świdnickiego na Adwent 2016 r.**

#### **Wstęp**

Drodzy diecezjanie, wraz z Pierwszą Niedzielą Adwentu wkroczyliśmy w nowy rok liturgiczny. Na początku nowego czasu warto oglądać się wstecz i wychylić się w przyszłość, by na kanwie tego, co zostało dokonane, pomyśleć o tym, co jest do zrobienia.

#### **1. Spojrzenie wstecz**

W Kościele katolickim w Polsce jesteśmy aktualnie po trzech latach realizacji czteroletniego programu duszpasterskiego, którego hasło brzmi: "Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa". W pierwszych dwóch latach wypełniania tego programu staraliśmy się odnowić naszą tożsamość chrześcijańską przez pogłębianie naszej wiary. Dlatego hasła tych lat kolejno brzmiały: "Wierzę w Syna Bożego (rok 2013/2014) oraz "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię" (rok 2014/2015). Mijający rok duszpasterski 2015/2016 nawiązywał bezpośrednio do chrztu Mieszka I i miał za hasło: "Nowe życie w Chrystusie". Wracając do naszej narodowej historii, dziękowaliśmy Panu Bogu za dar chrztu Narodu i za nasz osobisty chrzest. Pytaliśmy się przed Panem Bogiem czy żyjemy łaską tego sakramentu. Jednocześnie, wraz z całym Kościołem powszechnym, przeżywaliśmy ten mijający rok jako Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia. Dało to nam sposobność do uświadomienia sobie jak wielkie jest wobec nas Boże Miłosierdzie i jak ważne jest nasze wewnętrzne otwarcie się na nie, a także jak ważne jest pełnienie uczynków miłosierdzia wobec naszych bliźnich. Ukoronowaniem minionego roku duszpasterskiego była uroczysta proklamacja *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, która miała miejsce 19 listopada 2016 r. w krakowskich Łagiewnikach. Proklamacja ta została powtórzona w naszych parafiach podczas wszystkich Mszy świętych odprawianych następnego dnia, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. W komentarzu do tego *Aktu* przypomniano nam, że nie możemy zatrzymać się jedynie na samym słownym wypowiedzeniu tego *Aktu*, ale że winniśmy otworzyć dla Jezusa nasze umysły i serca, jak również wszystkie sektory życia publicznego, a więc dziedzinę nauki, kultury, edukacji, stanowienia prawa, polityki, gospodarki, jednym słowem - wszystko, co nas stanowi w wymiarze osobistym i narodowym. Jest to wielkie zadanie, które ciągle stoi przed nami.

#### **2. Wychylenie się w przyszłość**

Drodzy bracia i siostry, ostatni rok wspomnianego programu duszpasterskiego, który właśnie rozpoczęliśmy, będziemy przeżywać pod hasłem: "Idźcie i głoscie". Są to słowa Chrystusa skierowane do pierwszych uczniów i do nas wszystkich: duchownych i wiernych świeckich. Ten nakaz misyjny wypływa z naszego chrztu i bierzmowania, a także z każdej przeżywanej Eucharystii.

Ojciec Święty Franciszek tak często nam przypomina, że wszyscy powinniśmy czuć się uczniami Chrystusa i zarazem Jego misjonarzami. Mamy zejść z wygodnej kanapy i włożyć buty, by udać się na ewangelizację do ludzi. Głoszenie Ewangelii jest potrzebne nie tylko w krajach misyjnych, ale także wśród nas, także w naszym katolickim kraju. Przecież na co dzień stykamy się z ludźmi ochrzczonymi, w których zamarła wiara i życie religijne, którzy przyjęli światowy styl myślenia i postępowania. Ich życia nie kształtuje już Ewangelia, ale często jakaś ideologia, jakieś bożki tego świata. Wśród nas żyją spoganiali chrześcijanie, których trzeba na nowo ewangelizować. Oni sami nie wrócą do nas, do wspólnoty Kościoła, gdzie czekają na nich są puste miejsca w naszych świątyniach, gdzie Chrystus czeka na nich ze słowem Ewangelii i Chlebem życia, czeka, by napępniać ich światłem i mocą Ducha Świętego. Ta sprawa nie może nas nie obchodzić. To jest zadanie wypływające z naszej wiary i jest to zadanie dla nas wszystkich: dla nas kapłanów i dla was wiernych świeckich. Osobno idąc, nie mamy rady. Musimy czynić to wspólnie. Na tej misji

ewangelizacyjnej Chrystus nie zapewnia nam bezpieczeństwa i komfortu. Możemy być niekiedy wyśmiani i upokorzeni, ale przecież jest to konsekwencja przyjęcia Jezusa Chrystusa za naszego Króla i Pana.

Jakie są środki i narzędzia naszej posługi misyjnej, ewangelizacyjnej? Możemy wskazać na trzy podstawowe: przykład życia, słowo i modlitwa. Ostatni papieże przypominają, że najskuteczniejszą formą ewangelizacji jest dawanie przykładu ewangelicznego życia. Już starożytni mawiali: "Słowa pouczają a przykłady pociągają". Pamiętamy przede wszystkim o słowach Pana Jezusa: "Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie" (Mt 5,16). Niech przeto rodzice przykładem swego życia pokazują, że Kościół jest ich domem, niech wprowadzają swoje dzieci i wnuki w życie wiary i modlitwy. Niech w parafiach powstają zespoły ewangelizacyjne, grupy młodzieżowe i grupy rodzin, które podejmą działalność apostołską w jedności ze swymi pasterzami.

W tym dziele ewangelizacyjnym może nas wesprzeć Matka naszego Pana i Matka nasza. Będziemy na Nią spoglądać w tym rozpoczętym roku liturgicznym przez pryzmat Jasnej Góry i Fatimy, obchodząc trzysetną rocznicę koronacji Jej wizerunku w Częstochowie i świętując stulecie Jej objawień w Fatimie.

W ostatniej części naszej refleksji nad Chrystusowym wezwaniem: "Idźcie i głoscie", rozważmy jak podejmiemy to zadanie w pierwszym etapie rozpoczętego roku liturgicznego jakim jest Adwent.

### **3. Ewangelizacja w Adwencie**

Przypomnijmy, że kres Adwentu ma podwójny charakter. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, podczas której wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Równocześnie jest okresem, w którym przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa kierujemy się ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasu. Z obu tych względów Adwent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania. Adwent w naszej szerokości geograficznej jest czasem ubogim w dzieńne światło. Adwentowe ciemności symbolizują duchową ciemność świata, która została rozświetlona światłością narodzonego w ludzkim ciele Jezusa Chrystusa, Słońca, które nie zna zachodu. Liturgia adwentowa wzywa nas do przyjęcia tej Światłości, która kiedyś obudziła pasterzy, a dziś powinna obudzić nas wszystkich z duchowego snu.

Na progu tegorocznego Adwentu Bóg skierował do nas wezwanie słowami Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian: "Bracia: Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu... Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności a przyobleczmy się w zbroję światła". (Rz 13,11.12b). Poprzez metaforę "zbroja światła" św. Paweł wskazywał na Syna Bożego. Aby jednak nie było wątpliwości czy błędnych interpretacji z nią związanych, jednocześnie napisał nieco dalej: "Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa" (Rz 13,14a). Powyższą myśl wyrazili nasi ojcowie w czwartej zwrotce adwentowej pieśni "Spuście nam na ziemskie niwy". Jej słowa brzmią: "Oto się już głos rozchodzi: Wstańcie, bracia uśpieni!". Zbawienie nasze nadchodzi, noc się w jasny dzień mieni. Precz odtąd, dzieła niecnoty, wylęgnięone wśród ciemnoty. Niech każdy z nas w przeszłości zbroję wdzieje światłości".

Drodzy bracia i siostry, pozwólmy się prowadzić drogami Adwentu naszym duchowym przewodnikom, którymi w tym czasie są: prorok Izajasz, św. Jan Chrzciciel i Najświętsza Maryja Panna. W drugą Niedzielę Adwentu Poprzednik Pański woła do nas: "Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie... Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego" (Mt 3,2-3). Królestwo Boże nadeszło do nas wraz z przyjściem na świat Jezusa Chrystusa. Powinniśmy na nowo przyjąć do naszych serc i do całego naszego życia naszego Zbawcę i na co dzień doświadczać tej bliskości Boga, który stał się dla nas człowiekiem.

**Zakończenie**

Ufny w Boże miłosierdzie i opiekę Matki Bożej, zachęcam wszystkich kapłanów i wiernych świeckich do ofiarnego i serdecznego włączenia się w życie Kościoła naszej diecezji. Niech świętowanie rocznicy ziemskich narodzin Syna Bożego napęlni nas nowym światłem i nową mocą, by jaśniej błyszczał w roku 2017 blask naszej wiary, nadziei i miłości. Wszystkim Drogim Diecezjanom życzę już dzisiaj błogosławionych Świąt Narodzenia Pana i obfitego w Boże dary i opiekę Matki Bożej Nowego Roku.

Wasz Biskup Ignacy Dec